

سعید سعدی، تهیه‌کننده سریال «سرباز کوچک امام» از جزئیات این سریال خبر داد و به باشگاه خبرنگاران جوان گفت: در حال حاضر ۳۰ تا ۳۵ درصد پروژه فیلمبرداری شده و تقریباً فاز اول آن به اتمام رسیده است. فاز دوم سریال که مربوط به جنگ است، به‌تازگی شروع شده و تا پنج فاز این سریال ادامه خواهد داشت. سعدی پیش‌بینی کرد که فیلمبرداری سریال حدود دو سال زمان خواهد

سریال «سرباز کوچک امام» در مرحله دوم تولید

برد. به گفته او، این مجموعه ۳۵ تا ۴۰ قسمت خواهد بود. سرباز کوچک امام درباره مهدی طحانیان، آزاده و جانباز ۱۳ساله اردستانی‌است که در زمان جنگ به‌عنوان جوان‌ترین اسیر جنگی به شدت کانون توجه یعنی‌ها بوده‌است. نقطه اوج اتفاق‌های دوران اسارت او ماجرای امتناع از مصاحبه با نصیرا شارما یک زن خبرنگار هندی بی‌حجاب‌است. سال ۱۴۰۲ بود که خبر آغاز پیش‌تولید آن

دنبال احترامم، نه شهرت

بازیگر پیشکسوت سینما و تلویزیون با این‌که سال‌هاست جلوی دوربین دیده نشده، مورد توجه و علاقه مردم است

با او در روزگاری هم‌کلام شدیم که هنوز خاطره بغض و اشک‌هایش در برنامه «چهل تیکه» در ذهن مخاطبان زنده است. از او درباره دلتنگی‌ها، آرزوهای ناتمام، خاطرات شیرین و البته روزگار امروز تلویزیون و سینما پرسیدیم. لطفی، بی‌پرده اما با صداقت و مهربانی همیشگی‌اش، براینمان از هر آنچه بود و آنچه امروز نیست، گفت.

امین شما و این گفت‌وگو با یکی از صداهای ماندگار، تصویرهای فراموش‌نشدنی و هنرمندانی که بودنشان در هنر، به معنای واقعی کلمه «بودن» بود؛ غلامحسین لطفی.

برای کدام یک از نقش‌هایتان تنگ شده؟

راستش را بخواهید، دلتنگی من بیشتر برای پشت صحنه است تا یک نقش خاص. برای فضای تولید، به اندازه سایر کشورها پیشرفت کرده‌است؟ متأسفانه، ما با وجود استعدادهای زیادی که داریم، در صنعت سینما و تلویزیون عقب‌تر از برخی کشورهای دیگر هستیم. به طور مثال، اگر سریال‌های ترکیه‌ای را نگاه کنیم، می‌بینیم که این کشور درآمد بسیار زیادی از صنعت تلویزیون و سریال‌سازی به دست می‌آورد. در حالی که ما با تمام استعدادهایی که داریم، نمی‌توانیم کارهای خود را به سطح بین‌المللی برسانیم. متأسفانه به ما اجازه

نمی‌دهند به این سطح برسیم. اگر این اتفاق می‌افتاد، ما هم می‌توانستیم جزو کشورهای پیشرو در صنعت تلویزیون و سینما باشیم. **اشاره کردید که گاهی سریال‌های خارجی مانند سریال‌های ترکیه‌ای و کره‌ای را تماشا می‌کنید. چه نکاتی از این سریال‌ها برای شما جذاب‌است؟** درست‌است که به سریال‌های خارجی علاقه دارم. حتی اگر این سریال‌ها به‌طور مستقیم برای من جذاب نباشند، حداقل از آنها چیزی یاد می‌گیرم. مثلاً با دیدن سریال‌های خارجی، با فرهنگ و فضای کشورهای دیگر آشنا می‌شوم. این برای من خیلی مهم است. در حالی که ممکن است من هرگز به کره سفر نکنم اما در مورد فرهنگ بیشتر از ایران اطلاعات دارم. این یک مزیت است که گاهی ما آن را نمی‌بینیم. به همین ترتیب، ترکیه با صنعت تلویزیون و فیلم‌سازی خود به درآمد بسیار بالایی دست یافته، در حالی که ما با تمام استعدادهایمان، فرصت‌های مشابهی نداریم. اگر به ما اجازه می‌دادند که کارهای خود را به خارج از مرزهای ایران صادر کنیم، قطعاً به موفقیت‌های بزرگی دست می‌یافتیم.

اگر صادقانه بخواهید بگویید، بیشتر دلتان

بگذارید گفت‌وگو را با این نکته آغاز کنیم؛ مردم واقعاً دل‌شان برای بازی‌های شما تنگ شده است. خودتان چقدر دلتنگ صحنه و دوربین هستید؟

فراوان، فراوان. البته من بیکار نمی‌نشینم، در خانه کارهایی می‌کنم. مثلاً با موبایلم کارهایی می‌سازم و در پیجم می‌گذارم. حتی فیلم‌های داستانی کوتاه‌در مورد مسائل روز هم تولید می‌کنم. باهایم هنوز ادیت می‌کند و طبیعتاً شرایط جسمانی‌ام به گونه‌ای است که بیشتر وقت‌ها در خانه هستم تا در خیابان.

در همین راستا یادم می‌آید که حدود ۱۶ سال پیش در یک سریال به نام «باایرام» بازی می‌کردم. در یکی از صحنه‌ها از بلندی سقوط کردم و به مدت یک یا دو سال در بیمارستان بودم. این اتفاقات عادی شده‌اند. الان هم عمل کردم و با اعصاب آسیب‌دیده بایداره بروم. پایم همیشه گزگز می‌کند و خیلی وقت‌ها ادیت می‌شوم. ولی به هر حال، اگر تهیه‌کنندگان بخواهند باکمال میل کار می‌کنم. مشکلی نیست.

آیا پیشنهاد نقش‌های جدید و متفاوت هم برایتان آمده‌است؟ در واقع، همیشه پیشنهادهایی برای من هست که بیشتر شبیه نقش‌هایی است که قبلاً بازی کرده‌ام. نقش‌هایی مشابه «خانه به دوش» یا «پدرسالار» که به نوعی برای من جا افتاده‌اند. طبیعتاً برای هر بازیگر، پیشنهاداتی که به قیافه‌اش بخورد بیشتر می‌آید. برای من هم همین‌طور است. نقش‌های جدید و متفاوت خیلی نمی‌بینم که بخواهد مرا به چالش بکشد. من از ۱۰-۱۵ سال پیش تقریباً کار نکرده‌ام ولی باید بگویم در این سال‌ها هم مشغول بودم. درست‌است که خیلی وقت‌ها به عنوان بازیگر در کارهای جدید حضور نداشته‌ام اما همیشه در کنار مردم و در خانه‌ام، ارتباط با دنیای هنر را ادامه داده‌ام. هرچند به شکلی متفاوت.

مردم همیشه شما را با احترام یاد کرده‌اند. این رابطه خاص با مردم چطور شکل گرفت و چگونه احساس می‌کنید که همچنان با آنها ارتباط دارید؟ بله، این ارتباط برای من بسیار ارزشمند است. من در قزوین زندگی می‌کنم و هر استانی که می‌روم، مردم همیشه با احترام می‌گذارند. مردم همیشه به من لطف داشته‌اند. چه در قزوین که زندگی می‌کنم، چه در شهرهای دیگر. هیچ‌وقت احساس بی‌مهری از سوی مردم نداشتم. همیشه با احترام و محبت با من برخورد کرده‌اند و باعث افتخار من است.

وقتی در خیابان قدم می‌زنم و کسی با لبخند می‌گوید: «دلمان برای بازی‌تان تنگ شده»، این برای من از هر دستمزدی باارزش‌تر است.

این‌که بدانی جزئی از خاطرات خوب مردم شده‌ای، یعنی راه را درست رفته‌ای، حتی اگر

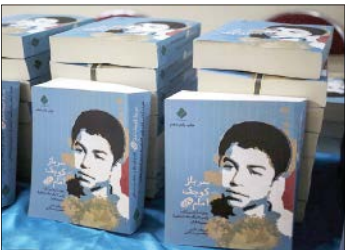
یا حق و حقوقی! من دنبال شهرت یا افتخار نیستم؛ دنبال احترام مقابل‌ام.

آیا بعد از سال‌ها، هنوز به سینما می‌روید؟ فیلم‌های سینمایی جدید را دنبال می‌کنید؟ نه، واقعاً دیگر به سینما نمی‌روم. در حقیقت، حدود ۲۰ سال است که فیلمی به سینما ندیده‌ام. شاید در گذشته برخی از همکاران پیشکسوت ما برای تماشای فیلم به سینما می‌رفتند و نظرات متفاوتی هم درباره آن فیلم‌ها داشتند، اما من شخصاً دیگر علاقه‌ای به این کار ندارم. گاهی در مورد برخی از نقش‌ها صحبت می‌شود که مثلاً اگر من در نقشی مشابه در فیلمی که آقای داوود نژاد بازی کرده بودند، حضور داشتم، کارم متفاوت و بهتر از آن نقش به نظر می‌رسید. این نظرات همیشه در بین همکاران مطرح بوده و البته از این بابت خوشحالم که در ذهن مردم و همکارانم همچنان به عنوان یک بازیگر با تجربه و کارآمد به یاد می‌آیم.

حسن می‌کنم دلتنگی‌تان بیشتر برای کارگردانی بود تا بازیگری. درست‌است؟

درست حس کردید. دلتنگی من فقط برای بازی نیست؛ شاید حتی بیشتر برای کارگردانی است. سال‌ها پیش چند فیلم‌نامه نوشتم که هنوز خاک می‌خورند. نه این‌که ضعیف باشند، بلکه چون هیچ‌وقت جدی گرفته نشدند. یکی دو تهیه‌کننده آمدند، ولی گفتند باید فیلم‌نامه را به شکل پر فروش دریاوریم! معتمد اگر فیلم‌نامه واقعاً خوب باشد، خودش راهش را پیدا می‌کند. به عبارتی، اگر فیلم‌نامه‌ای خوب باشد و مسأله مردم را بیان کند، خود به‌خود پر فروش می‌شود. من اعتقاد دارم فیلم‌نامه اگر به مسأله مردم بپردازد، اگر دغدغه واقعی داشته باشد و صداقت نوشته شده باشد، نیازی به فرمول‌سازی برای فروش ندارد. فیلم باسریال خوب با مردم ارتباط می‌گیرد و این خودش باعث موفقیتش می‌شود. اشتباه بسیاری از تهیه‌کننده‌های امروزی این است که از ابتدا می‌خواهند یک فیلم را صرفاً برای فروش بنویسند؛ این نوع نگاه به هنر اشتباه است. بارها دیده‌ایم فیلم‌هایی که پیش‌بینی می‌شد نفروشد، موفق شد و برعکس.

آثاری بسازیم که پاسخگوی نیازهای روحی و اجتماعی مردم باشند؟ اگر بخواهم کاری بسازم که یادگار باشد، این است که باید به جای آثار صرفاً کم‌دی یا تجاری، کارهایی بسازیم که مردم با آنها ارتباط برقرار کنند و به نوعی در آنها پیامی برای تغییر و بهبود جامعه پیدا کنند. برای من این‌طور به نظر می‌رسد که سینما باید منبعی برای آگاهی بخشی و اصلاحات اجتماعی باشد، نه فقط وسیله‌ای برای سرگرمی. من خودم همیشه سعی کرده‌ام در آثارم به مسائل اجتماعی بپردازم و آنچه در جامعه در حال وقوع است را به تصویر بکشم. البته یکی از بهترین مثال‌هاست. در آن زمان، مشکلات اجتماعی که در سریال نشان دادیم، هنوز هم برای مردم قابل درک و نزدیک بود. اما متأسفانه امروز، بیشتر به سمت تولید آثار تجاری و کم‌دی رفته‌اند که نتوانسته‌اند ارتباط واقعی با جامعه برقرار کنند.

در رسانه‌ها منتشر شد و به تازگی فراخوان جذب هنرچودر

شهرک سینمایی دفاع مقدس اعلام شده است.

محمدباقر مفیدی‌کیا، نویسنده این سریال بیشتر در

گفت‌وگویی با ایبنا اظهار کرد: نوشتن فیلم‌نامه این سریال

اقتصادی حدود سه سال زمان برده و ابتدا قصد نگارش

فیلم‌نامه یک فیلم را داشتم اما متوجه شدم این اثر باید

به یک مجموعه تلویزیونی تبدیل شود.

جام جم

رسانه

MEDIA

شنبه ۲۶ مهر ۱۴۰۴
شماره ۷۱۶۶

خبر روز

«اسباب زحمت» آقاخانی!

سریال جدید «اسباب زحمت» به کارگردانی سعید آقاخانی در فضای طنز اجتماعی کلید خورده است. به گزارش مرکز سیمافilm، سریال جدید اسباب زحمت به کارگردانی سعید آقاخانی وارد تولید شد و یکی از گزینه‌های اصلی پخش در ماه مبارک رمضان اسمال است. این مجموعه در ژانر طنز اجتماعی تولید می‌شود و انتظار می‌رود با توجه به سابقه آقاخانی در ساخت سریال‌های پرمخاطب، این سریال یکی از آثار پربیننده تلویزیون باشد.

پیش از این تسنیم در گفت‌وگویی با الهام غفوری تهیه‌کننده سریال‌های شناخته شده تلویزیون خصوصاً پایتخت مشخص شد قرار است سیروس مقدم ساخت یک سریال ماورایی را شروع کند و می‌توان احتمال داد این مجموعه تلویزیونی هم یکی از گزینه‌های رضانی باشد.

سعید مظفری

در خانه ابدی آرام گرفت

صبح دیروز قطعه هنرمندان بهشت زهرا میزبان هنرمندی از اهالی دوبله بود و او را در آغوش کشید؛ صاحب صدایی ماندگار که سال‌ها با نقش‌هایش در ذهن مخاطبان جاودانه شد. مراسم خاکسپاری سعید مظفری با حضور خانواده و نزدیکان وی، جمعی از چهره‌های شناخته‌شده عرصه دوبله و نمایندگان از صداوسیما و دوستداران این هنرمند فقید، در قطعه هنرمندان بهشت زهرا برگزار شد. در این مراسم هنرمندان و همکاران قدیمی سعید مظفری از جمله ناصر ممدوح، زهره شگوفنده، منوچهر زنده‌دل، سعید مطمئن‌زاده، میرطاهر مظلومی، توجرح نصر، شهرداد بانکی، علیرضا باخشندی، آرتینا یاراحمدی، علی همت مومینود، کسری کیانی، مهدی امینی، جواد پزشکیان، شراره حضری، مهوش افشاری و فرشید شکیبا در قطعه هنرمندان حاضر شدند تا برای آخرین بار یاد دیرینه خود را بدرقه کنند. ناصر ممدوح که به گفته خودش مرگ سعید مظفری برایش شوکه‌کننده بوده است، اظهار کرد: وقتی به کرونا ای لعتی خوردیم، دوبله برای همیشه مرد. دوبله‌ای که شما تنگ به تک حرف برنیزد جالب نیست اما برای ما که به‌طور سنتی جمعی کارها را دوبله می‌کردیم کار فردی حس و حال فوق‌العاده‌ای ندارد. سعید مطمئن‌زاده دیگر سخنران این مراسم نیز برای از دست دادن اسطوره‌های دوبله در سال‌های اخیر ابراز تأسف کرد.

میرطاهر مظلومی هم گفت: ما منسل سعادتمندی بودیم که سعید مظفری را درک کردیم. یادم می‌آید وقتی صدای پاهای سعید در پله‌های مؤسسه قرن بیست و یکم می‌پیچید بهترین ترانه عاشقانه جهان بود. معتمد گاهی زمین به خاطر بعضی آدم‌هاست که نفس می‌کشد و سعید مظفری یکی از این آدم‌ها بود.

امیر هوشنگ زند نیز یادآور شد: من ۹ یا ۱۰ ساله بودم که سعید مظفری را در استودیو شهاب دیدم. او مثل یک دوست و برادر برای من بود و معرفت به خرج می‌داد. او همیشه پشتیبان من و جوانانی بود که با من همکاری می‌کردند. سعید مظفری که سال‌ها در عرصه دوبله ایران حضوری تأثیرگذار داشت، با خلق صداهایی ماندگار در آثار مختلف، چهره‌ای آشنا برای مخاطبان هنر دوبله به‌شمار می‌رفت و سه‌شنبه ۲۲ مهر در ۸۳ سالگی درگذشت.

رضانوکلی زیر تیغ جراحان

رضانوکلی بازیگر سینما و تلویزیون که این روزها سریال «روبای ریحانه» او از شبکه دو سیمای پخش می‌شود و مشغول بازی در سریال «پسته خندان» هم بوده، به دلیل یک عفونت شدید خونی در بیمارستان بستری شد و تحت عمل جراحی قرار گرفت. وی در گفت‌وگویی با خبرگزاری تسنیم، با صدایی ضعیف و خسته ناشی از اثرات آنتی‌بیوتیک‌ها و عمل جراحی، از حمایت‌های مردمی تشکر کرد و از همه خواست برای بهبودی‌اش دعا کنند.

به گفته توکلی، منشاء این عفونت که به خون او راه یافته می‌تواند ناشی از یک سهل‌انگاری پزشکی باشد. او توضیح داد: عفونت به‌خاطر مشکل در پایم بوده و احتمالاً تزریق آمپول یا آلوده بودن محیط و تجهیزات پزشکی، باعث وارد شدن عفونت به خونم شده است. به همین دلیل، پزشکان ناچار شدند با عمل جراحی، این عفونت را از خونم خارج کنند.

متن کامل